

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W OLSZTYNIE

Olsztyn, dn. 22 maja 1960 r.

Nr 4

Poz. 23-24

TRESC:

Poz. 23. Zarządzenie Nr 16 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie z dnia 20 maja 1960 r., w sprawie porządku i bezpieczeństwa ruchu łodzi sportowych i rybackich na wodach śródlądowych oraz na przystaniach, pomostach i garażach wodnych na terenie woj. olsztyńskiego.

PRZEPISY OBOWIAZUJĄCE:

Poz. 24 Zarządzenie Nr 17 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie z dnia 20 maja 1960 r. w sprawie zakładów kąpielowych, kąpielisk i kąpielni na terenie województwa olsztyńskiego.

ZARZĄDZENIE Nr 16

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W OLSZTYNIE

z dnia 20 maja 1960 r.

w sprawie porządku i bezpieczeństwa ruchu łodzi sportowych i rybackich na wodach śródlądowych oraz na przystaniach, pomostach i garażach wodnych na terenie woj. olsztyńskiego.

W celu:

- zapewnienia bezpieczeństwa ruchu łodzi sportowych i rybackich na wodach śródlądowych,
- zapobieżenia nieszczęśliwym wypadkom w czasie ruchu łodzi,
- zapewnienia bezpieczeństwa na przystaniach, pomostach, garażach wodnych, portach itp.,
- należytej budowy i eksploatacji urządzeń nawodnych na wodach śródlądowych,

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, działając na podstawie przepisów art. 53, ust. 4, pkt 4, ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r., o radach narodowych (Dz. U. Nr 5, poz. 16), art. 21 i 35 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. Nr 62, poz. 574 z 1928 r.), oraz zarządzenia Nr 77 Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 25 czerwca 1956 r. w sprawie zapewnienia bezpieczeństwa przy korzystaniu z ośrodków wypoczynkowo-przywodnych — zarządza, co następuje:

I. Przepisy ogólne

§ 1.

Urządzanie i korzystanie z urządzeń nawodnych oraz ruch statków na wodach śródlądowych na terenie woj. olsztyńskiego — za wyjątkiem jezior i rzek uznanych za rezerwy przyrody, na podstawie ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) — dozwolone jest tylko według zasad określonych niniejszym zarządzeniem.

§ 2.

1. W rozumieniu niniejszego zarządzenia „budowlami nawodnymi” są przystanie, pomosty, garaże wodne, porty, obory tartaczne itp., bez względu na ich przeznaczenie (do użytku publicznego i prywatnego).

2. Wodami śródlądowymi są wszystkie wody (rzeki, jeziora i kanały) znajdujące się w granicach administracyjnych województwa.

3. Wodami żeglownymi i spławnymi są:

- a) systemat jezior mazurskich — połączone rzeki, jeziora i kanały od jeziora Warszawskiego do granicy Państwa wraz z odgałęzieniami,
- b) rzeka Pisa,
- c) rzeka Krutynia od jeziora Syzdrój do jeziora Bełdany,
- d) rzeka Sapina od jeziora Gołdap do jeziora Mamry,
- e) systemat jezior warmińskich — połączone rzeki, jeziora i kanały od jeziora Drwęckiego do jeziora Drużno,
- f) kanał elbląski,

- g) rzeka Pasłęka od Braniewa do ujścia,
 - h) rzeka Drwęca od jeziora Drwęckiego do ujścia do Wisły.
4. Wodami innymi — w rozumieniu niniejszego zarządzenia — są wszystkie pozostałe wody, nie będące wodami żeglownymi i spławnymi.

§ 3.

1. Przez organ administracji wodnej II instancji należy rozumieć Wydział Gospodarki Wodnej Prezydium WRN w Olsztynie, — przez organ administracji wodnej I instancji — Wydziały Organizacyjno-Prawne Prezidiów PRN, (MRN m. Olsztyna).

2. Przez władzę żeglutową II instancji należy rozumieć Centralny Zarząd Dróg Wodnych Śródlądowych w Warszawie, — przez władzę żeglutową I instancji:

- a) Rejon Dróg Wodnych w Giżycku w odniesieniu do wód wymienionych w § 2, ust. 3 lit. a — d,
- b) Rejon Dróg Wodnych w Tczewie w odniesieniu do wód wymienionych w § 2, ust. 3, lit. c — g,
- c) Rejon Dróg Wodnych w Toruniu w odniesieniu do wód wymienionych w § 2, ust. 3, lit. h.

§ 4.

1. Statkiem w rozumieniu niniejszego zarządzenia — zwanym w dalszym ciągu „jednostką pływającą” — jest obiekt pływający z własnym napędem mechanicznym lub bez takiego napędu, używany na wodach śródlądowych służący:

- a) do przewozu osób, zwierząt, towarów i poczty,
- b) do robót technicznych,
- c) do uprawiania rybołówstwa i sportu,
- d) jako zakład kąpielowy, przystań lub pomieszczenie mieszkalne i biurowe.

2. Przez obiekt pływający służący do przewozu osób, zwierząt, towarów i poczty rozumie się: statki w ścisłym tego słowa znaczeniu, barki, promy, holowniki, pontony itp.

3. Przez obiekt służący do robót technicznych rozumie się: pogłębiarki, kosiarki, refulery, prądówki itp.

4. Przez obiekt służący do uprawiania rybołówstwa i sportu rozumie się: łodzie rybackie i sportowe, kajaki, motorówki, jachty, ślizgacze, pontony sportowe itp.

5. Przez obiekt służący jako pomieszczenie mieszkalne i biurowe rozumie się: koszaraki, domki pomiarowe itp.

II. Urządzanie budowli nawodnych

§ 5.

Urządzenie budowli nawodnej wymaga — zgodnie z art. 45, ust. 1, pkt. 5 i 6 ustawy wodnej — pozwolenia wodnoprawnego, wydanego w oparciu o przepisy art. 201 ustawy wodnej przez:

- a) organ administracji wodnej II instancji w odniesieniu do budowli na wodach żeglownych i spławnych (§ 2, ust. 3),
- b) organ administracji wodnej I instancji w odniesieniu do budowli na wodach innych (§ 3, ust. 4).

2. Pozwolenia organu administracji wodnej wymagają również budowle nawodne (§ 2, ust. 1), dotychczas istniejące.

§ 6.

Celem uzyskania pozwolenia wodno-prawnego, ubiegający się o pozwolenie, powinien złożyć podanie wraz z projektem technicznym do właściwego organu administracji wodnej zgodnie z przepisami art. 191 ustawy wodnej.

§ 7.

1. Jeżeli na wykonanie budowli nawodnej koniecznym jest uzyskanie pozwolenia na podstawie przepisów art. 339 rozporządzenia Prezydenta RP z dnia 16 lutego 1928 r., o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. Nr 34, poz. 216 z 1939 r., z późniejszymi zmianami), pozwolenie takie nie może być wydane przed uzyskaniem pozwolenia wodno-prawnego.

2. Postępowanie wodno - prawne może być — w miarę możliwości i celem uproszczenia postępowania — połączone z postępowaniem przewidzianym w prawie budowlanym.

§ 8.

Budowle nawodne powinny odpowiadać warunkom ustalonym przez odpowiednie organa administracji państwowej i przez użytkowników wód. Warunki te uwzględnione będą w orzeczeniu wodno-prawnym.

2. Przy lokalizacji budowli nawodnych należy mieć na uwadze ochronę okolic o pięknym krajobrazie.

3. Urządzanie budowli nawodnych w rezerwatach przyrody jest zabronione

§ 9.

1. Miejsca na urządzenie budowli nawodnych powinny być w zasadzie wybierane tam, gdzie powierzchnia lustra wody nie ulega częstym zmianom.

2. Na połączonych rzekach, jeziorach i kanałach budowle nawodne powinny być dostosowane do ustalonych w danym rejonie pięter wód.

III. Podanie o udzielenie pozwolenia na urządzenie budowli nawodnej.

§ 10.

1. Podanie o udzielenie pozwolenia wodno-prawnego na urządzenie budowli nawodnej, powinno być wniesione do właściwego organu administracji wodnej (§ 5, ust. 1), — co najmniej 30 dni przed zamierzonym terminem przystąpienia do budowy.

2. Podania o udzielenie pozwolenia wodno-prawnego budowliom nawodnym już istniejącym, a nie posiadającym dotychczas tych pozwoleń powinny być wniesione do właściwego organu administracji wodnej najpóźniej do końca lipca 1960 r.

§ 11.

Podanie powinno — zgodnie z art. 191 ustawy wodnej — zawierać:

- a) nazwę i adres wnioskodawcy,
- b) określenie miejsca urządzenia budowli nawodnej (miejscowość, gromada, nazwa wody itp.),
- c) rodzaj budowli nawodnej (przystań, pomost, garaż wodny, itp.),
- d) okres na jaki pozwolenie wodno-prawne ma być udzielone,
- e) cel urządzenia budowli nawodnej.

§ 12.

Do podania powinien być dołączony w 2 egz. operat wodno-prawny (projekt techniczny, odpis zaświadczenia lokalizacyjnego, zaświadczenie władzy żeglugowej I instancji (na drogach żeglownych i spławnych) względnie zaświadczenie terenowego właściwego Gospodarstwa Rybackiego lub innego użytkownika wody (administracji rolnej, leśnej itp.), stwierdzający możliwości użytkowania budowli wodnej.

IV. Operat wodno-prawny budowli nawodnej

§ 13.

Operat wodno-prawny (projekt techniczny) powinien zawierać:

- a) opis techniczny,
- b) plan orientacyjny,
- c) plan sytuacyjno-niwelacyjny,
- d) charakterystyczne przekroje (podłużne i poprzeczne),
- e) rysunki budowli nawodnych.

§ 14.

1. Opis techniczny powinien zawierać:

- a) ogólne wiadomości o obiekcie i jego eksploatacji,
- b) opis miejsca urządzenia budowli nawodnej z uzasadnieniem usytuowania,
- c) określenie rodzaju budowli nawodnej.

2. Z opisu technicznego powinno wynikać, jakie urządzenia nawodne będą wykonane i gdzie będą usytuowane, jakie projektowane są zabezpieczenia oraz jakie istnieją powiązania komunikacyjne (lądowe i wodne) z budowlą nawodną i do jakich celów budowla ta będzie przeznaczona.

§ 15.

Plan orientacyjny powinien być sporządzony w skali 1:5000 do 1:25000 i wskazywać sytuację istniejących lub projektowanych budowli nawodnych.

§ 16.

W planie sytuacyjno-niwelacyjnym w skali 1:500 do 1:1000 powinny być naniesione istniejące lub projektowane urządzenia wodne.

§ 17.

Przekroje podłużne i poprzeczne powinny być sporządzone dla charakterystycznych stanów wód oraz dna wody z naniesieniem linii wahań poziomu wody.

§ 18.

Rysunki budowli nawodnych powinny być tak przedstawione — w miarę możliwości w trzech rzutach do siebie zorientowanych — aby nie było wątpliwości co do wymiarów i sposobów wykonania ważniejszych szczegółów konstrukcji poszczególnych urządzeń.

V. Powszechne użytkowanie wód publicznych i prywatnych.

§ 19.

1. Zgodnie z przepisami art. 21 ustawy wodnej wody publiczne mogą być używane — bez osobnego pozwolenia organu administracji wodnej — do kąpieli, mycia, prania, pojenia i pławienia, jeżdżenia łodziami sportowymi i rybackimi, ślizgania się oraz do czerpania naczyniami ręcznymi dla potrzeb gospodarstwa domowego.

2. Przy powszechnym użytkowaniu nie można jednak naruszać biegu i jakości wody oraz brzegów, — nie wolno też naruszać cudzych praw ani wyrzązać komukolwiek szkód.

3. Postanowienia ust. 1 i 2 dotyczą również naturalnych płynących wód prywatnych, — jednakże jazda łodziami i ślizgawki dopuszczalne są tylko wtedy, o ile to było w użyciu przed dniami 27 listopada 1945 r.

4. Powyższe postanowienia nie odnoszą się do wód otwartych znajdujących się w obrębie rezerwatów przyrody.

VI. Eksploatacja budowli nawodnych przeznaczonych do użytku publicznego.

§ 20.

1. Eksploatacja budowli nawodnych powinna gwarantować należyte bezpieczeństwo publiczności korzystającej z tych budowli i podlegać kontroli organów administracji wodnej, właściwej władzy żeglugowej I instancji oraz organów Milicji Obywatelskiej.

2. Zarządzenia pokontrolne tych organów powinny być przez użytkowników budowli nawodnych wykonywane należyście i w terminie.

3. W przypadkach stwierdzenia groźby awarii oraz w przypadkach niewykonania zarządzeń pokontrolnych, — organ administracji wodnej zarządzi rozebranie budowli nawodnej i cofnie pozwolenie wodno-prawne na korzystanie z tej budowli.

VII. Rejestracja jednostek pływających na wodach żeglownych i spławnych.

§ 21.

1. Jednostki pływające na wodach żeglownych i spławnych (§ 2, ust. 3) powinny być — zgodnie z przepisami art. 6 ustawy z dnia 7 marca 1950 r., o żegludze i spławie na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. Nr 26, poz. 182 z 1952 r.), oraz rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 26 kwietnia 1950 r., w sprawie rejestracji administracyjnej statków żeglugi śródlądowej (Dz. U. Nr 21, poz. 186) — zgłoszone do rejestru administracyjnego polskich statków żeglugi śródlądowej.

2. Rejestrację tych jednostek prowadzi terytorialnie właściwa władza żeglugowa I instancji zgodnie z przepisami § 5 zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia 20 sierpnia 1954 r., w sprawie organizacji, siedzib, zakresu działania i właściwości terytorialnej rejonów dróg wodnych (M.P. Nr 93, poz. 1027).

§ 22.

Dokument rejestracyjny wydaje się — zgodnie z przepisami § 8 rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 26 kwietnia 1950 r., w sprawie rejestracji administracyjnej statków żeglugi śródlądowej (Dz. U. Nr 21, poz. 186).

§ 23.

Dokument rejestracyjny i znak numerowy są związane z jednostką pływającą, na którą zostały wydane, i w żadnym przypadku nie mogą być przenoszone na inne jednostki pływające.

§ 24.

1. Właściciel lub posiadacz jednostki pływającej obowiązany jest zgłaszać władzy, która rejestracji dokonała (władzy żeglugowej I instancji):

- każdą zmianę właściciela, miejsca stałego postoju i nazwy jednostki pływającej,
- każdą przebudowę jednostki pływającej, połączoną ze zmianą wymiarów lub urządzeń,
- wycofanie jednostki pływającej z ruchu,
- zaginięcie lub odstąpienie innej osobie.

2. Zgłoszenie zmian, o których mowa w ust. 1, powinno nastąpić w ciągu 2 tygodni od czasu ich zajścia, z dołączeniem dokumentu rejestracyjnego.

§ 25.

Na każdej jednostce pływającej na wodach żeglownych i spławnych powinien być wymalowany numer karty rejestracyjnej oraz imię i nazwisko posiadacza jednostki względnie godło klubu lub stowarzyszenia sportowego.

§ 26.

Rejestracji podlegają wszystkie jednostki pływające na wodach żeglownych i spławnych za wyjątkiem jednostek znajdujących się w użyciu Wojska Polskiego i organów Milicji Obywatelskiej.

§ 27.

Ruch jednostek pływających na wodach żeglownych i spławnych bez posiadania ważnej karty rejestracyjnej jest wzbroniony i podlega karze.

VIII. Opłaty od jednostek pływających

§ 28.

Opłaty od jednostek pływających pobiera się od osób fizycznych i prawnych nie będących jednostkami gospodarki społecznej.

§ 29.

1. Wysokość opłat określa dekret z dnia 20 maja 1955 r., o podatkach i opłatach terenowych (Dz. U. Nr 21, poz. 136).

2. Opłaty od jednostek pływających wynoszą:

- od łodzi motorowych o pojemności skokowej silnika do 2000 cm³ 300 zł
- od łodzi motorowych o pojemności skokowej powyżej 2000 cm³ 450 zł
- od łodzi wiosłowych i żaglowych 20 zł
- od promów, łodzi do przewozu towarów oraz jachtów kilowych 180 zł

za okres jednego roku kalendarzowego.

3. Od jednostek pływających, zarejestrowanych w drugim półroczu pobiera się opłatę w połowie wysokości.

§ 30.

Wolne od opłat są:

- łodzi służące do zawodowego połowu ryb,
- kajaki.

§ 31.

Opłaty od jednostek pływających na wodach żeglownych i społecznych pobierają klasy podręczne władzy żeglugowej I instancji, właściwe ze względu na miejsce zamieszkania podatnika, zgodnie z instrukcją Ministra Finansów z dnia 12 sierpnia 1955 r., w sprawie poboru opłaty od środków transportowych: łodzi motorowych, wiosłowych i żaglowych, promów, łodzi do przewozu towarów oraz jachtów kilowych (MP Nr 81, poz. 972).

2. Opłaty można uiszczać również w oddziałach Narodowego Banku Polskiego (NBP) na rachunek Rejonu Dróg Wodnych.

§ 32.

Opłaty od jednostek pływających na wodach innych pobierają terenowo właściwe Wydziały Finansowe Prezydentów Rad Narodowych.

IX. Zachowanie bezpieczeństwa jednostek pływających

§ 33.

1. Organa odpowiedzialne za zachowanie bezpieczeństwa jednostek pływających obowiązane są do zabezpieczenia stałej lotnej kontroli tego sprzętu.

2. Organa kontrolujące powinny w zasadzie używać sprzętu motorowego.

3. Organami kontrolującymi jednostki pływające na wodach żeglownych i spławnych są organa Milicji Obywatelskiej oraz władzy żeglugowej, — na wodach innych, organa Milicji Obywatelskiej.

§ 34.

Właściciele jednostek pływających obowiązani są do zaopatrzenia ich we właściwy sprzęt ratowniczy, w szczególności w koła i pasy ratunkowe.

§ 35.

1. Zabrania się samodzielnego używania jednostek pływających osobom nie posiadającym kart pływackich, sterowania, żeglowania, wiosłowania lub kierowania motorem dzieciom do lat 14 włącznie, osobom zdradzającym objawy nienormalne oraz osobom będącym w stanie nietrzeźwym.

2. Postanowienia ust. 1, nie dotyczą dzieci uprawiających sport wodny pod nadzorem instruktorów, którzy są za ich bezpieczeństwo odpowiedzialni.

§ 36.

Zabrania się używania jednostek pływających na odcinkach wód objętych pracami regulacyjnymi oraz w miejscach objętych zakazem określonym przez odpowiednie władze.

§ 37.

1. Posiadacz ważnej na dany rok karty pływackiej, ma prawo zabrania na jednostkę pływającą — na własną odpowiedzialność — jednej osoby, lecz pod warunkiem, że jednostka pływająca zaopatrzona jest w sprzęt ratowniczy (koło ratunkowe, pas korkowy itp.).

2. Zabieranie osób nie posiadających kart pływackich na większe jednostki pływackie, może mieć miejsce tylko wtedy, jeżeli na każdego posiadacza ważnej karty pływackiej przypada jedna osoba nie posiadająca tej karty i z zachowaniem warunku, jak w ust. 1.

3. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1 i 2, nie dotyczy osób do lat 18 włącznie, mimo posiadania ważnej karty pływackiej.

§ 38.

Naruszenie zakazu zabierania osób nie posiadających ważnych na dany rok kart pływackich oraz przeciążanie jednostki pływającej podlega karze.

§ 39.

1. Kąpiel z jednostki pływającej jest zakazana.

2. Osobom pływającym na kajakach nie wolno siadać na burcie kajaka lub w jakikolwiek inny sposób zagrażać bezpieczeństwu własnemu i osobom trzecim.

§ 40.

Jednostki pływające zaopatrzone w motory spalinowe powinny posiadać odpowiedni sygnał dźwiękowy (trąbka, klakson).

§ 41.

Na wszystkich jednostkach pływających nie wolno spożywać napojów alkoholowych powyżej 4,5‰. Winni wykroczenia będą karani.

§ 42.

Jednostki pływające, będące w ruchu na wodach żeglownych i spławnych w porze nocnej, powinny być oznaczone sygnałami świetlnymi, ustalonymi w załączniku Nr 1 do zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia 10 września 1952 r., w sprawie uprawiania żeglugi i spławu na śródlądowych drogach wodnych (MP Nr A-87, poz. 1368),

§ 43.

Zabrania się używania łodzi motorowych bez tłumików lub z tłumikami nieszczelnymi.

§ 44.

Zabrania się przepływania jednostkami pływającymi w rzekach oraz kanałach obok statków w odległości mniejszej niż 5 — 10 m., w zależności od szerokości rzeki (kanału).

§ 45.

1. Zabrania się jednostkom pływającym podpływania oraz przyczepiania się do statków, tratw oraz pociągów holowniczych będących w ruchu.

2. Zabrania się przepływania w poprzek rzeki, kanału i szlaku żeglownego na jeziorze w trakcie zbliżania się statku płynącego wzdłuż rzeki, kanału lub szlaku żeglownego na jeziorze, by nie powodować konieczności jego zatrzymywania, zmniejszania szybkości jazdy względnie niebezpieczeństwa.

§ 46.

1. Zabrania się jednostkom pływającym, z napędem motorowym, jazdy z szybkością większą, jak 50 km/godz. oraz jazdy akrobatycznej, za wyjątkiem miejsc do tego przeznaczonych oraz imprez sportowych, o których mowa w rozdz. XII niniejszego zarządzenia.

2. W obrębie miast, przystani oraz miejsc postojów szybkości jazdy nie może przekraczać 6 km/godz.

3. Szybkość jazdy na kanałach nie może przekraczać szybkości określanych znakami ostrzegawczymi, lecz nie większej jak 6 km/godz.

4. Zabrania się wywoływania szybką jazdą większych fal w pobliżu i przy mijaniu łodzi wyścigowych, wiosłowych, piaszkarskich i rybackich oraz kajaków i karawan pomiarowych lub pogłębiarskich.

X. Obowiązki właścicieli budowli nawodnych oraz osób trudniących się zawodowo najmem jednostek pływających.

§ 47.

Użytkownicy budowli nawodnych przeznaczonych do użytku publicznego obowiązani są do zaopatrzenia budowli oraz jednostek pływających we właściwy sprzęt ratowniczy, w szczególności w łódź motorową lub wiosłową, w koła i pasy ratunkowe oraz apteczkę podręczną.

§ 48.

1. Wynajmujący jednostki pływające obowiązani są określić granice, do których można się oddalać (np. do służy, mostu, jeziora itp.) — w zależności od warunków miejscowych.

2. Wszelkiego rodzaju jednostki pływające na wodach żeglownych i spławnych, wynajmowane osobom trzecim, powinny posiadać — wydaną przez terenowo właściwą władzę żeglugową I instancji — kartę rejestracyjną, stwierdzającą stan odpowiadający wymogom bezpieczeństwa żeglugi i dopuszczalne obciążenie (ilość osób).

§ 49.

Wynajmowanie jednostek pływających dla celów sportowych dozwolone jest jedynie osobom, które ukończyły 14 lat i posiadają ważną na dany rok kartę pływacką, wydaną przez Polski Związek Pływacki.

§ 50.

Kierownictwo ośrodka wynajmującego jednostki pływające powinno wstrzymać wynajem łodzi, kajaków i motorówek w czasie dużej fali, silnego wiatru itp.

§ 51.

1. Wynajmujący jednostki pływające powinni prowadzić ewidencję osób biorących sprzęt w najem oraz osób im towarzyszących.

2. Jednostki te podlegają stałej kontroli — prowadzonej przez pracownika ośrodka na łodzi motorowej, względnie wiosłowej.

3. Korzystający z jednostek pływających obowiązani są na sygnał alarmowy powrócić do brzegu.

§ 52.

1. Osoby, zachowujące się na jednostkach pływających w sposób zagrażający bezpieczeństwu, powinny być wezwane przez wynajmującego do natychmiastowego przybycia do brzegu i do opuszczenia jednostki pływającej.

2. W razie grożącego niebezpieczeństwa kierownictwo ośrodka powinno pośpieszyć — w miarę możliwości — z natychmiastową pomocą.

3. Zarówno wynajmujący, jak i osoby korzystające z jednostek pływających obowiązani są do niezwłocznego wykonywania wskazań organów administracji wodnej, władzy żeglugowej oraz organów Milicji Obywatelskiej.

§ 53.

Przepisy rozdziału IX stosuje się odpowiednio:

XI. Regulamin porządkowy ośrodka nawodnego

§ 54.

1. Każdy ośrodek nawodny, przeznaczony do użytku publicznego, bez względu na to czyją stanowi własność (osoby fizyczne, kluby sportowe, domy i obozy wypoczynkowe, wczasowe itp.), powinien posiadać regulamin korzystania z urządzeń ośrodka.

2. Regulamin opracowuje kierownictwo (właściciel) ośrodka.

3. Regulamin zatwierdza każdego roku — przed przystąpieniem do eksploatacji sezonowej — właściwy organ administracji wodnej, na podstawie opinii terytorialnie właściwego Wydziału Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej Prezydium PRN (MRN m. Olsztyna), a na wodach żeglownych i spławnych również właściwej władzy żeglugowej I instancji.

4. Regulamin powinien być wywieszony na widocznym miejscu ośrodka.

§ 55.

1. Uruchomienie ośrodka nawodnego przeznaczonego do użytku publicznego może nastąpić po komisijnym stwierdzeniu gotowości eksploatacyjnej.

2. Stwierdzenie gotowości eksploatacyjnej wymagane jest każdego roku.

3. Protokół komisji stwierdzającej gotowość ośrodka do eksploatacji powinien znajdować się u kierownika (właściciela) ośrodka i być stale dostępny dla organów kontrolujących.

§ 56.

1. Z wnioskiem o stwierdzenie gotowości eksploatacyjnej występuje kierownik (właściciel) ośrodka do właściwego organu administracji wodnej.

2. Przystąpienie do eksploatacji sezonowej bez stwierdzenia gotowości eksploatacyjnej podlega karze.

XII. Organizowanie zawodów jednostek pływających

§ 57.

1. Regaty i spływy kajaków, wyścigi ślizgaczy itp. wodne zawody sportowe mogą odbywać się na podstawie pozwolenia Powiatowego Komitetu Kultury Fizycznej, wydanego w porozumieniu z właściwym użytkownikiem wody.

2. Oznaczenie trasy i czasu zawodów ustala PKKF na wniosek organizatora zawodów.

3. Trasę zawodów na wodach żeglownych lub spławnych ustala się w porozumieniu i za zezwoleniem terytorialnie właściwej władzy żeglugowej I instancji.

§ 58.

Jeżeli trasa przechodzi przez dwa lub więcej powiatów zezwolenia na regaty udziela Wojewódzki Komitet Kultury Fizycznej w Olsztynie, ewentualnie w porozumieniu z tymi Powiatowymi Komitetami Kultury Fizycznej do których odnośne powiaty na terenie spływu należą.

§ 59.

1. W czasie trwania regat (wyścigów, spływów, itp.), organizatorzy zawodów zobowiązani są zapewnić właściwe warunki bezpieczeństwa oraz środki ratownicze na trasie.

2. W czasie trwania regat zabrania się wszelkim innym jednostkom pływającym, nie uczestniczącym w zawodach, znajdowania się na trasie, za wyjątkiem łodzi organizatorów, sędziów oraz personelu ratowniczego i lekarskiego.

XIII. Postanowienie karne.

§ 60.

Winni nie zastosowania się do niniejszego zarządzenia podlegają karze:

- a) grzywny do 3000 zł lub aresztu do 3 miesięcy za zaniechanie obowiązku wpisu do rejestru statków żeglugi śródlądowej — na podstawie art. 15, ust. 1, pkt. 4, ustawy z dnia 7 marca 1950 r., o żegludze i spławie na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. Nr 26, poz. 182 z 1952 r.),
- b) grzywny w wysokości do 4500 zł lub aresztu do 3 miesięcy za wznoszenie, przebudowywanie, użytkowanie lub znoszenie urządzeń bez pozwolenia wymaganego przepisami art. 339 na podstawie art. 399, ust. 1 rozporządzenia Prezydenta RP, z dnia 16 lutego 1928 r., o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. Nr 34, poz. 216 z r. 1939),
- c) grzywny w wysokości do 4500 zł i karze aresztu do 3 miesięcy lub jednej z tych kar za wznoszenie budowli nowodnych oraz używanie wody w sposób określony w § 19 w zbiornikach wodnych uznanych za rezerwat przyrody — na podstawie rozdziału 7 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180),
- d) grzywny w wysokości do 4500 zł lub aresztu do 3 miesięcy za spożywanie alkoholu na jednostkach pływają-

cych — na podstawie art. 25, ustawy z dnia 10 grudnia 1959 r. o zwalczaniu alkoholizmu (Dz. U. Nr 63, poz. 434),

- e) grzywny do 3000 zł lub aresztu do 3 miesięcy za naruszenie przepisów § § 42 i 57, ust. 3, niniejszego zarządzenia na podstawie art. 15 ustawy z dnia 7 marca 1950 r., o żegludze i spławie na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. Nr 26, poz. 182 z 1952 r.), w związku z § 115 zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia 10 września 1952 r., w sprawie uprawiania żeglugi i spławu na śródlądowych drogach wodnych (MP Nr A-87, poz. 1368),
- f) grzywny w wysokości do 1000 zł lub aresztu do 1 miesiąca za naruszenie innych przepisów niniejszego zarządzenia — na podstawie art. 29 rozporządzenia Prezydenta RP z dnia 11 lipca 1932 r., Prawo o wykroczeniach (Dz. U. Nr 60, poz. 572) i art. 8 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r., o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. Nr 15, poz. 79 z r. 1959),
- g) grzywny w wysokości do 150 zł za uszkodzenia budowli nawodnych — jeżeli uszkodzenia te nie podpadają pod przepisy kodeksu karnego — w trybie przepisów art. 247 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. Nr 62, poz. 574 z 1928 r.).

§ 61.

1. Organami upoważnionymi do nakładania i ściągania grzywien w drodze doraźnego nakazu karnego (mandatu) są:

- a) organa Milicji Obywatelskiej na podstawie zarządzenia Nr 5 Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 1952 r., w sprawie zasad i trybu wydawania organom Milicji Obywatelskiej upoważnień do nakładania i ściągania grzywien w postępowaniu mandatowym (MP Nr A-9, poz. 85),
- b) władza żeglugowa I instancji na śródlądowych drogach wodnych — na podstawie zarządzenia Nr 4 Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 1952 r., w sprawie nadania niektórym organom władzy uprawnnień do nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatu karnego (MP Nr A-9, poz. 84).

2. Wykaz wykroczeń karnych w drodze postępowania mandatowego określa:

- a) dla organów Milicji Obywatelskiej — zarządzenie Nr 87 Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 1952 r., (MP Nr A-45, poz. 635) oraz zarządzenie Nr 77 Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 maja 1959 r., (MP Nr 43, poz. 195),
 - b) dla władzy żeglugowej I instancji — instrukcja Ministra Żeglugi z dnia 29 grudnia 1953 r. (MP Nr 5, poz. 164, z 1954 r., ze zmianami, ogłoszonymi w MP Nr 84, poz. 448, z r. 1959).
3. Organa Milicji Obywatelskiej działają na podstawie upoważnienia przełożonej władzy służbowej.
4. Organa władzy żeglugowej I instancji działają na podstawie upoważnienia władzy żeglugowej II instancji (§ 3, ust. 2).

§ 62.

XIV. Przepisy końcowe

1. Dla umożliwienia w roku bieżącym korzystania z istniejących budowli nawodnych właściwy organ administracji wodnej może w uzasadnionych przypadkach odstąpić od niektórych wymogów niniejszego zarządzenia, przedłużając termin złożenia wymaganego operatu wodno-prawnego.

2. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy jednak konieczności opracowania regulaminu porządkowego oraz stwierdzenia gotowości eksploatacyjnej ośrodka przeznaczonego do użytku publicznego (rozdz. XI).

§ 63.

Sprawę zakładów kąpielowych i kąpeli reguluje odrębne zarządzenie.

§ 64.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Sekretarz Prezydium

Przewodniczący Prezydium

(—) Mgr W. Medyński

(—) inż. M. Gotowiec

ZARZĄDZENIE Nr 17

PREZYDIUM WOJEWODZKIEJ RADY NARODOWEJ
W OLSZTYNIE

z dnia 20 maja 1960 r.

w sprawie zakładów kąpielowych, kąpielisk i kąpeli na
terenie województwa olsztyńskiego.

W celu:

- zapobieżenia nieszczęśliwym wypadkom w czasie kąpeli,
- zapewnienia bezpieczeństwa przy korzystaniu z kąpielisk,
- należytego przestrzegania obowiązujących przepisów prawnych przy urządzaniu i użytkowaniu zakładów kąpielowych przeznaczonych do użytku publicznego.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, działając na podstawie przepisów art. 53, ust. 4, pkt. 4, ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r., o radach narodowych (Dz. U. Nr 5, poz. 16) art. 35 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. Nr 62, poz. 574 z r. 1928), § 10 zarządzenia Nr 112 Prezesa Rady Ministrów z dnia 4 maja 1956 r. w sprawie wprowadzenia koniecznych urządzeń w kąpieliskach zorganizowanych i zapewnienia w nich bezpieczeństwa (M.P. Nr 37, poz. 439) oraz zarządzenia Nr 77 Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 25 czerwca 1956 r. w sprawie zapewnienia bezpieczeństwa przy korzystaniu z ośrodków wypoczynkowo-przyrodnych, — zarządza, co następuje:

I. Przepisy ogólne

§ 1.

Urządzenie i korzystanie z zakładów kąpielowych przeznaczonych do użytku publicznego, jak również kąpeli w zbiornikach naturalnych (rzekach, stawach, jeziorach) dozwolone jest na terenie województwa olsztyńskiego tylko według zasad określonych niniejszym zarządzeniem.

§ 2.

1. W rozumieniu niniejszego zarządzenia kąpieliskiem, przeznaczonym do użytku publicznego, zwanym dalej „zakładem kąpielowym”, jest zespół urządzeń wodno-terenowych i budowlanych, którego celem jest udostępnienie ludności wypoczynku w sąsiedztwie wody i w wodzie oraz umożliwienie pływania i nauki pływania w warunkach zapewniających pełne bezpieczeństwo kąpiących się.

2. Do zakładów kąpielowych zalicza się zarówno zorganizowane kąpieliska w zbiornikach naturalnych jak i baseny pływalniano-kąpielowe (otwarte i zamknięte), stanowiące sztuczne zbiorniki wodne.

§ 3.

1. Zakładom kąpielowym niezorganizowanym jest wydzielona część zbiornika naturalnego wody, przeznaczona do kąpeli bez specjalnych urządzeń wodno-terenowych, w której nie istnieje niebezpieczeństwo utonięcia bez umiejętności pływania.

2. Zakłady kąpielowe niezorganizowane nie zalicza się do zakładów kąpielowych.

§ 4.

Ileokroć mowa o organie administracji wodnej II instancji należy przez to rozumieć Wydział Gospodarki Wodnej Prezydium WRN w Olsztynie, — ileokroć mowa o organie administracji wodnej I instancji należy przez to rozumieć Wydziały Organizacyjno-Prawne terenowo właściwych Prezydiów PRN (MRN m. Olsztyna).

§ 5.

Zarządzenie niniejsze nie dotyczy zbiorników wodnych uznanych za rezerwat przyrody na podstawie, ustawy o ochronie przyrody z dnia 7 kwietnia 1949 r. (Dz. U. Nr 25, poz. 180), gdzie wznoszenie budowli oraz kąpeli są wzbronione.

II. Urządzenie zakładu kąpielowego.

§ 6.

1. Urządzenie zakładu kąpielowego wymaga — zgodnie z art. 45, ust. 1, pkt 7 ustawy wodnej — pozwolenia wodno-prawnego, wydanego w oparciu o przepisy art., art. 201 i 202 tejsze ustawy przez:

- a) organ administracji wodnej II instancji w odniesieniu do wód żeglownych i spławnych (systemat jezior mazurskich — połączone rzeki, jeziora i kanały od rzeki Pisy do jeziora Mamry i kanał ostródzko-elbląski — połączone jeziora, rzeki i kanały od jeziora Drwęckiego do jeziora Drużno), ogłoszonych w zarządzeniu Ministra Żeglugi z dnia 22 września 1952 r. w sprawie uznania niektórych śródlądowych wód za żeglowne i spławne drogi wodne (M.P. Nr A-90, poz. 1410),
- b) organ administracji wodnej I instancji — w odniesieniu do pozostałych wód.

2. Pozwolenia organu administracji wodnej wymagają również zakłady kąpielowe dotychczas istniejące.

3. Celem uzyskania pozwolenia wodno-prawnego, ubiegający się o pozwolenie, powinien złożyć podanie wraz z projektem technicznym do właściwego organu administracji wodnej.

§ 7.

1. O ile na wykonanie urządzeń zakładu kąpielowego wymagane jest również pozwolenie wydane na podstawie przepisów prawa budowlanego — stosownie do art. 339 rozporządzenia Prezydium RP z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. Nr 34, poz. 216 z r. 1939) — pozwolenie takie nie może być wydane przed uzyskaniem pozwolenia wodno-prawnego.

2. Dla przyspieszenia i uproszczenia postępowania, rozprawa wodno-prawna powinna być w miarę możliwości połączona z postępowaniem przewidzianym w prawie budowlanym.

§ 8.

1. Zakłady kąpielowe powinny odpowiadać wymogom urbanistyczno-budowlanym, sanitarnym oraz zapewniać pełne bezpieczeństwo korzystającym z tych zakładów. Baseny pływalniano-kąpielowe, powinny ponadto odpowiadać wymogom sportowym.

2. Dla zapewnienia bezpieczeństwa osób korzystających z zakładów kąpielowych — organizacja tych zakładów powinna się opierać na wytycznych zawartych w instrukcji w sprawie przepisów bezpieczeństwa, stanowiącej załącznik Nr 1 niniejszego zarządzenia.

§ 9.

1. Miejsca na kąpiele powinny być tak obrane, aby powierzchnia i głębokość dna nie ulegały zmianom i były wolne od wirów, zamulenia i ławic piaskowych. Dno zbiornika powinno być czyste, niezamulone, gładkie, bez dołów, kamieni, pni drzewnych i korzeni oraz innych przedmiotów mogących powodować uszkodzenia ciała kąpiącym się.

2. Przy wyborze miejsca na zakład kąpielowy należy brać pod uwagę nasłonecznienie oraz kierunki wiatrów przeważających w okresie letnim.

3. Na plaży należy zarezerwować dla jednego kąpiącego się nie mniej, niż 3 m² w celu zapobieżenia stłoczeniu.

4. Na jednego kąpiącego się powinno przypadać powierzchnia wodnej:

- a) w zbiorniku wodnym bieżącym (w rzere) — nie mniej niż 1,5 m²,
- b) w zbiorniku wodnym stojącym (w stawie, jeziorze) nie mniej niż od 3 — 4 m².

§ 10.

1. Woda w zbiornikach naturalnych przeznaczonych do kąpeli nie może wykazywać cech zanieczyszczenia jej dopływami wód ściekowych lub innymi nieczystościami, a w szczególności nie powinna przekraczać norm higieniczno-sanitarnych ustalonych przez Państwową Inspekcję Sanitarną.

2. Woda w basenach pływacko-kąpielowych powinna być zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 9 maja 1936 r., o zakładach kąpielowych (Dz. U. Nr 36, poz. 327) przezroczysta, bezbarwna i bez zapachu, — nie powinna zawierać bakterii chorobotwórczych i wykazywać więcej, niż 200 kalorii bakteryjnych przy posiewie na pożywkę agarową przy 37°C po 24 godzinach. Woda w tych zbiornikach powinna być stale wymieniana na świeżą, odpowiednio oczyszczaną i dezynfekowaną.

§ 11.

1. Oznaczenie granic zakładu kąpielowego na lądzie i na wodzie powinno być określone w pozwoleniu wodno-prawnym.

2. W zbiornikach naturalnych, przeznaczonych do kąpielii powinny być oznaczone w sposób widoczny 3 strefy:

- a) dla dzieci do lat 14 nie posiadających karty pływackiej do głębokości 0,60 m,
- b) dla dorosłych nie umiejących pływać i dla dzieci posiadających karty pływackie do głębokości 1,20 m,
- c) dla dorosłych umiejących pływać do głębokości 1,50 m nad 1,50 m.

3. Oznaczanie stref (ust. 2) powinno być każdorazowo dostosowane do aktualnego poziomu wody.

§ 12.

1. W każdym zakładzie kąpielowym powinna znajdować się woda do picia — z wodociągów — albo w czystych i zamkniętych naczyniach.

2. Woda używana do picia nie może zawierać składników szkodliwych dla zdrowia i powinna odpowiadać przepisom rozporządzenia Ministrów Opieki Społecznej i Spraw Wewnętrznych z dnia 27 sierpnia 1933 r. o wodzie do picia i potrzeb gospodarczych (Dz. U. Nr 79, poz. 562).

§ 13.

1. Każdy zakład kąpielowy powinien być zaopatrzony w:

- a) tekst rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 9 maja 1934 r. o zakładach kąpielowych (Dz. U. Nr 36, poz. 327),

- b) regulamin porządkowy zakładu kąpielowego, zatwierdzony przez właściwy organ administracji wodnej,

- c) instrukcję ratowania tonących i udzielania im pierwszej pomocy;

- d) książkę życzeń i zażaleń o stronicach ponumerowanych przez organ administracji wodnej I instancji,

- e) książkę kontroli sanitarnej, założonej w sposób określony zarządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 18 grudnia 1954 r. w sprawie książek kontroli sanitarnej (MP, Nr 3, poz. 42 z 1955 r.).

2. Teksty przepisów wymienionych w ust. 1, lit. a—c, powinny znajdować się w widocznym miejscu i dla każdego dostępnym.

III. Podanie o udzieleniu pozwolenia na urządzenie zakładu kąpielowego

§ 14.

1. Podanie o udzielenie pozwolenia wodno-prawnego na urządzenie zakładu kąpielowego powinno być wniesione do właściwego organu administracji wodnej, — co najmniej na miesiąc przed zamierzonym przystąpieniem do budowy kąpieliska.

2. Podania o udzielenie pozwoleń wodno-prawnych zakładom kąpielowym już istniejącym, a nie posiadającym tych pozwoleń, powinny być wniesione do właściwego organu administracji wodnej najpóźniej do końca miesiąca lipca 1960 r.

3. Podanie powinno, zgodnie z art. 191 ustawy wodnej, zawierać:

- a) dokładne określenie, nazwy i adres podmiotu ubiegającego się o pozwolenie,
- b) określenie miejsca urządzenia zakładu kąpielowego (nazwa miejscowości, nazwa wody itp.),
- c) rodzaj urządzeń kąpielowych (pomosty, zjeżdżalnie, natryski, szatnie, urządzenia sanitarne itp.),
- d) datę uruchomienia i zamknięcia zakładu kąpielowego (w sezonie kąpielowym),

e) okres na jaki pozwolenie wodno-prawne ma być udzielone.

§ 15.

Do podania powinien być dołączony w 2 egz. projekt techniczny, odpis zaświadczenia lokalizacyjnego, opinia powiatowej władzy sanitarnej stwierdzająca zgodność projektowanych urządzeń z przepisami sanitarno-porządkowymi, zaświadczenie Rejonu Dróg Wodnych dot. zagadnienia projektu (na drogach żeglownych i spławnych) względnie zaświadczenie terenowe właściwego Gospodarstwa Rybackiego na wodach nieżeglownych i niespławnych).

IV. Projekt techniczny zakładu kąpielowego

§ 16.

Zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministrów Robót Publicznych z dnia 23 maja 1931 r., w sprawie zasad sporządzania projektów technicznych, wymaganych do uzyskania pozwoleń w sprawach wodnych (Dz. U. Nr 67, poz. 551), projekt techniczny powinien zawierać:

- a) opis techniczny,
- b) plan orientacyjny,
- c) plan sytuacyjno-wysokościowy,
- d) charakterystyczne przekroje poprzeczne,
- e) przekrój podłużny,
- f) plany urządzeń zakładu kąpielowego.

§ 17.

1. Opis techniczny powinien zawierać:

- a) opis miejsca urządzenia zakładu kąpielowego z uzasadnieniem usytuowania,
- b) sposób zasilania w wodę,
- c) określenie rodzaju urządzeń kąpielowych,
- d) opis istniejących stosunków zdrowotnych (na podstawie analiz należy wykazać, że woda jest odpowiednia pod względem fizycznym, chemicznym i bakteriologicznym).

2. Z opisu technicznego powinno wynikać, jakie urządzenia kąpielowe będą wykonane i gdzie będą usytuowane (pomosty, zjeżdżalnie, natryski, szatnie, urządzenia wodno-kanalizacyjne itp.), jaki jest projektowany sprzęt ratowniczy oraz jakie istnieją powiązania komunikacyjne (lądowe i wodne) z zakładem kąpielowym i na ile osób zakład kąpielowy jest przeznaczony.

§ 18.

Plan orientacyjny powinien być sporządzony w skali 1:5000 do 1:25000 i przedstawiać przejrzyste usytuowanie zakładu kąpielowego, z oznaczeniem miejscowości.

§ 19.

Plan sytuacyjno-wysokościowy, w skali 1:500 do 1:1000 powinien przedstawiać rzeźbę terenu nadbrzeżnego oraz dno całego kąpieliska.

2. W planie tym powinny być wyraźnie zakreślone granice zakładu kąpielowego na lądzie i na wodzie oraz strefy poszczególnych głębokości (§ 11).

§ 20.

Przekroje poprzeczne powinny być sporządzone dla charakterystycznych części dna wody z naniesieniem oznaczeń stref głębokości i podaniem wahań poziomów wody minimalnej i maksymalnej w okresach letnich.

§ 21.

Przekrój podłużny zakładu kąpielowego powinien być sporządzony tylko dla zakładów kąpielowych urządanych na wodach bieżących. Powinien on wskazywać linię nurtu obejmującego odcinek rzeki 20 m powyżej i 20 m poniżej kąpieliska w skali planu sytuacyjnego.

§ 22.

1. Plany urządzeń zakładu kąpielowego powinny być tak przedstawione (w miarę możliwości w 3 rzutach do

siebie zorientowanych), aby nie zachodziły wątpliwości co do wymiarów i sposobów wykonania ważniejszych szczegółów konstrukcji poszczególnych urządzeń.

2. Plany basenów pływanińsko-kąpielowych powinny być wyjaśnione rysunkami przedstawiającymi urządzenia do poboru wody i jej odprowadzania, instalację do podgrzewania wody oraz inne szczegóły budowlane (uszczelnienie dna i boków, przelewy, urządzenia pomocnicze itp.).

V. Eksploatacja sezonowa zakładów kąpielowych

§ 23.

1. Zakład kąpielowy o sezonowym charakterze użyteczności publicznej (działalność w okresie letnim) powinien niezależnie od posiadanego pozwolenia wodno-prawnego, uzyskać na każdy sezon kąpielowy zatwierdzenie regulaminu porządkowego przez organ administracji wodnej. Regulamin stanowi podstawę do rozpoczęcia sezonowej eksploatacji zakładu.

2. Regulamin porządkowy powinien być opracowany wg zasad określonych w instrukcji, załączonej do niniejszego zarządzenia.

§ 24.

1. Przed zatwierdzeniem regulaminu organ administracji wodnej powinien zasięgnąć opinii komisji powołanej dla oceny gotowości eksploatacyjnej zakładu kąpielowego.

2. Komisję, o której mowa w ust. 1, powołuje z urzędu albo na wniosek organu administracji wodnej I instancji terenowo właściwe prezydium rady narodowej (powiatowej lub miejskiej stanowiącej powiat).

3. W skład komisji powinni wejść przedstawiciele:

- organu administracji państwowej sprawującego bezpośredni nadzór nad wodą, na której kąpielisko jest urządzone (Rejonu Dróg Wodnych — na wodach żeglownych i spławnych, — Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium PRN oraz Gospodarstwa Rybackiego, terenowo właściwych ze względu na miejsce położenia kąpieliska — na pozostałych wodach),
- organu administracji gospodarki komunalnej,
- organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej (powiatowy inspektor sanitarny, a w powiatach w których inspektor nie ma przedstawicieli Wydziału Zdrowia),
- organu administracji szkolnictwa (Inspektorat Szkolny),
- terenowo właściwej Komendy Milicji Obywatelskiej,
- właściwej instancji związków zawodowych,
- innych zainteresowanych organów administracji państwowej,
- użytkownika zakładu kąpielowego.

4. Komisja powołana dla oceny gotowości eksploatacyjnej zakładu kąpielowego powinna sprawdzić, czy wymogi obowiązujących przepisów prawnych zostały spełnione a w szczególności, czy zostały zapewnione warunki bezpieczeństwa. Sporządzony protokół powinien wyrażać opinię co do gotowości eksploatacyjnej zakładu oraz proponowany termin otwarcia zakładu kąpielowego.

5. Protokół komisji powinien być stale dostępny dla organów kontrolujących i znajdować się u kierownika zakładu kąpielowego.

VI. Zakaz kąpiel w miejscach niebezpiecznych

§ 25.

1. Zabrania się kąpiel w naturalnych zbiornikach wodnych w miejscach niebezpiecznych dla życia lub zdrowia ludzkiego, a w szczególności:

- w pobliżu urządzeń piętrzących (elektrowni i młynów wodnych, jazów, słuz, zastawek itp.),
- w obrębie przystani klubowych, sportowych i przystani wynajmu sprzętu pływackiego (za wyjątkiem miejsc, w obrębie których jest zorganizowane kąpielisko lub sezonowy zakład kąpielowy, oznaczony linami, bojami itp., w których nie istnieje niebezpieczeństwo utonięcia),
- w nurtach wód żeglownych i spławnych,
- w miejscach pod mostami,
- w pobliżu statków, pociągów wodnych, portów, przystani żeglugowych, stoczní, postoju tratw,
- w kanałach żeglownych,

g) na odcinkach wód objętych pracami regulacyjnymi i w potorfowiskach.

h) w miejscach, w których woda powierzchniowa nie odpowiada normom sanitarnym, przewidzianym dla wód użytkowanych do kąpiel.

2. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 obejmuje wszystkie osoby bez względu na okoliczność posiadania ważnej karty pływackiej.

3. Właściwe organa administracji wodnej mogą na wniosek lub z urzędu niezależnie od miejsc wymienionych w ust. 1, — ograniczyć lub zakazać kąpiel w miejscach niebezpiecznych dla życia lub zdrowia ludzkiego. Zakaz lub ograniczenie stosownie do art. 35 ustawy wodnej powinny być wydane w formie uzasadnionego zarządzenia i podane do publicznej wiadomości.

§ 26.

Zobowiązuje się właściwe organa bezpośrednio administrujące wodami i sprawujące bezpośredni nadzór nad tymi wodami do umieszczenia odpowiednich tablic (znaków ostrzegawczych) określających miejsca niebezpieczne dla życia lub zdrowia z zagrożeniem stosowania kar za naruszenie zakazu, w którym mowa w § 25.

VII. Korzystanie z kąpiel w miejscach nie objętych zakazem.

§ 27.

Organa administracji wodnej I instancji na wniosek zainteresowanych osób (fizycznych lub prawnych) określają w zezwoleniu część wody przy brzegu przeznaczonej do kąpiel, w których nie obowiązuje kąpiących się posiadanie karty pływackiej, (zezwolenie na urządzenie kąpieliska niezorganizowanego).

§ 28.

1. We wniosku o zezwolenie na urządzenie zakładu kąpielowego niezorganizowanego należy podać:

- nazwę i adres podmiotu ubiegającego się o wydanie zezwolenia,
- dokładne określenie miejsca przeznaczonego na zakład kąpielowy niezorganizowany,
- dane wykazujące, że projektowane miejsce zapewnia pełne bezpieczeństwo kąpiącym się i nie posiadającym umiejętności pływania,
- opinię właściwego organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

2. Do wniosku należy załączyć opinię organu sprawującego bezpośredni nadzór nad wodą, na użytkowanie której zezwolenie ma być wydane.

3. Zezwolenie może być wydane pod warunkiem, że ubiegający się o to zezwolenie, część wody przeznaczonej do kąpiel w której nie istnieje niebezpieczeństwo utonięcia bez umiejętności pływania oznaczy w sposób widoczny dla kąpiących się za pomocą żerdzi, pływającej liny itp. Zezwolenie może być wydane tylko na okres jednego sezonu, po upływie którego wszystkie urządzenia służące do oznaczenia granicy zakładu kąpielowego niezorganizowanego powinny być ze zbiornika wodnego usunięte.

§ 29.

1. Miejsca wyznaczone na zakłady kąpielowe, niezorganizowane, powinny być podane do publicznej wiadomości przez ogłoszenia na tablicach ogłoszeń we właściwych prezydiach rad narodowych oraz w inny sposób wg uznania organu administracji wodnej, (np. za pomocą radia, prasy itp.).

2. Zezwolenie powinno być wydane na piśmie i doręczone organom Państwowej Inspekcji Sanitarnej, organom administracji szkolnictwa, terenowo, właściwej Komendzie Milicji Obywatelskiej oraz innym organom wg uznania organu administracji wodnej I instancji.

§ 30.

1. Przy udzielaniu zezwoleń na urządzenie zakładów kąpielowych niezorganizowanych nie mają zastosowania przepisy proceduralne zawarte w części szóstej ustawy wodnej. Zakres postępowania wyjaśniającego niezbędnego

dla należytego ustalenia stanu sprawy ustanawia organ administracji wodnej I instancji udzielający zezwolenia, kierując się względami celowości, szybkości, prostoty i zasczczędzenia kosztów postępowania.

2. Zezwolenie nie podlega wpisowi do księgi wodnej. Każdy organ administracji wodnej powinien jednak dla celów ewidencyjnych prowadzić rejestr zakładów kąpielowych niezorganizowanych wg wzoru stanowiącego zał. Nr 2 niniejszego zarządzenia.

§ 31.

W strefie zakładów kąpielowych przeznaczonej dla pływających oraz na wodach otwartych niestrzeżonych, kąpiel jest dozwolona tylko dla posiadaczy ważnych kart pływackich wydanych przez Polski Związek Pływacki w granicach do 50 m od brzegu na własną odpowiedzialność, za wyjątkiem miejsc zakazanych do kąpeli (§ 25).

VIII. Współpraca z zainteresowanymi organami administracji państwowej

§ 32.

Dla należytego sprecyzowania warunków na jakich udziela się pozwolenia wodno-prawnego (§ 6), lub zezwolenia na urządzenie zakładu kąpielowego niezorganizowanego (§ 28) organ administracji wodnej zawiadania o wpłynięciu wniosku zainteresowane organa administracji państwowej a w szczególności organa Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Milicji Obywatelskiej, administracji gospodarki komunalnej, administracji szkolnictwa, administracji do spraw kultury fizycznej i inne udostępniają im jednocześnie do wglądu posiadaną dokumentację techniczną, lub akta sprawy.

§ 33.

Wykonanie i korzystanie z zakładów kąpielowych (zorganizowanych i niezorganizowanych), w zakresie wynikającym z przepisów ustawy wodnej, podlega nadzorowi organów administracji wodnej, a w zakresie przestrzegania przepisów i bezpieczeństwa sanitarnych, budowlanych — właściwym organom administracji państwowej Milicji Obywatelskiej, Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Rejonom Dróg Wodnych, Wydziałom Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej, Kultury Fizycznej, Zdrowia, itp..

IX. Postanowienia karne

§ 34.

Winni nie zastosowania się do niniejszego zarządzenia podlegają karze:

- grzywny w wysokości do 4.500 zł lub aresztu do 3 miesięcy za nieprzestrzeganie przepisów rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 9 maja 1936 r. o zakładach kąpielowych (Dz. U. Nr 36, poz. 327), na podstawie art. 22 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu (Dz. U. Nr 27, poz. 198).
- grzywny w wysokości do 3.000 zł lub aresztu do 3 miesięcy za utrudnianie lub udaremnianie działalności organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej na podstawie art. 18 dekretu z dnia 14 sierpnia 1954 r., o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. Nr 37, poz. 160),
- grzywny w wysokości do 4.500 zł lub aresztu do 3 miesięcy za wznoszenie, przebudowywanie, użytkowanie lub znoszenie budynków oraz innych urządzeń bez pozwolenia wymaganego przez przepisy prawa budowlanego — na podstawie art. 399, ust. 1, rozporządzenia Prezydenta RP, z dnia 16 lutego 1928 r., o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. Nr 34, poz. 216 z 1939 r.),
- grzywny w wysokości do 1.000 zł lub aresztu do 1 miesiąca, za naruszenie regulaminu porządkowego obowiązującego w zakładach kąpielowych przeznaczonych do użytku publicznego — na podstawie art. 29 rozporządzenia Prezydenta PR z dnia 11 lipca 1932 r., Prawo o wykroczeniach (Dz. U. Nr 60, poz. 572),
- grzywny w wysokości do 4.500 zł i karze aresztu do 3 miesięcy, albo jednej z tych kar za wznoszenie kąpielisk oraz kąpeli w zbiornikach wodnych, uznanych za rezerwat przyrody — na podstawie rozdziału 7 usta-

wy z dnia 7 kwietnia 1949 r., o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180),

- grzywny w wysokości do 150,— zł za nieprzestrzeganie przepisów niniejszego zarządzenia we wszystkich innych przypadkach nie wymienionych w pkt. a — e, na podstawie art. 247 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r., (Dz. U. Nr 62, poz. 574 z 1928 r.).

X. Przepisy końcowe

§ 35.

Dla umożliwienia w roku bieżącym korzystania z istniejących zakładów wodnych organ administracji wodnej może w uzasadnionych przypadkach odstąpić od niektórych wymogów, niniejszego zarządzenia przedłużając termin przedłożenia wymaganego projektu technicznego do uzyskania pozwolenia i zatwierdzeń regulamin porządkowy.

§ 36.

Uchyła się zarządzenie Nr 12/57 Prezydium WRN z dnia 8. V. 1957 r., w sprawie przepisów bezpieczeństwa ruchu łodzi sportowych i rybackich oraz bezpieczeństwa na plażach i kąpieliskach na wodach śródlądowych Dz. Urz. WRN Nr 5, poz. 20), oraz instrukcję Prezydium WRN z 1953 r., w sprawie nadzoru i kontroli nad kąpieliskami i plażami (Dz. Urz. WRN Nr 5, poz. 21).

§ 37.

Przepisy niniejszego zarządzenia stosuje się również do zakładów kąpielowych prowadzonych przez organizacje sportowe i społeczne.

§ 38.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

§ 39.

Przepisy dot. bezpieczeństwa ruchu łodzi sportowych i rybackich na wodach śródlądowych reguluje odrębne zarządzenie Prezydium WRN.

Sekretarz Prezydium
(—) mgr. W. Medyński

Przewodniczący Prezydium
(—) inż. M. Gotowicz

ZALĄCZNIK Nr 1

do zarządzenia Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie Nr 17

z dnia 20 maja 1960 r.

w sprawie zakładów kąpielowych i kąpeli na terenie województwa olsztyńskiego

INSTRUKCJA

w sprawie przepisów bezpieczeństwa w zakładach kąpielowych

Środki zmierzające do zapewnienia bezpieczeństwa

1. Bezpieczeństwo osób korzystających z zakładów kąpielowych powinno być w szczególności zapewnione przez:

- właściwą lokalizację zakładu (dogodne ukształtowanie brzegów wód, dna basenu, brak zimnych źródeł, siła prądu itp.),
- trwałe oznaczenie granic zakładu, a w szczególności strzeżonego odcinka plaży, brzegów wód i lustra wody z oznaczeniem strefy dla niepływających i pływających,
- zabezpieczenie stałej kontroli i obserwacji przez wyszkolonych ratowników od strony lądu z mola, pomostu, wieżyczek obserwacyjnych itp. i od strony lustra wody z łodzi ratowniczych, wiosłowych i motorowych,
- regulowanie frekwencji osób kąpiących się w stosunku do powierzchni eksploatacyjnej zakładu wynikającej

z obliczenia lustra wody, 3 m² dla pływającego, 1,5 m² dla niepływającego przy przyjęciu 33 % powierzchni obszaru wodnego dla niepływających i 66 % powierzchni dla pływających,

- g) zatrudnianie w zakładach kąpielowych tylko tych osób, które przedłoży świadectwo lekarskie stwierdzające, że nie są one dotknięte jedną z chorób wymienionych w art. 2, pkt 1—28 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r., o zapobieganiu chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu (Dz. U. Nr 27, poz. 198), ani chorobą weneryczną, albo zaraźliwą lub odrażającą chorobą skórą,
- f) niedopuszczanie na teren kąpeli wspólnych osób z chorobami wenerycznymi lub skórnymi, z otwartymi ranami, wrzodami, zapaleniem oczu,
- g) ograniczenie lub zakaz kąpeli ze względu na złe warunki atmosferyczne.

Oznaczenie granic zakładu kąpielowego

2. Oznaczenie granic zakładu kąpielowego łącznie z urządzeniami budowlanymi, plażami trawiastymi i piaszczystymi oraz łącznie z odcinkiem strzeżonego brzegu, następuje od strony lądu przez ogrodzenie siatką, płotem lub przy użyciu innych materiałów w ten sposób, bym ogrodzenie sięgało w linii prostopadłej do brzegu w kierunku lustra wody do głębokości 1,50 m, a od strony wody bojami (koloru czerwonego) z chorągiewkami.

Strefę przeznaczoną dla niepływających o głębokości do 1,20 m oznacza się linią boi w kolorze odmiennym (np. żółtym), niż boje graniczne:

Strefa dla pływających sięga do boi granicznych (czerwonych). Przekroczenie tej granicy jest zakazane i podlega karze. Granicę tej strefy ustala corocznie dla każdego zakładu komisja powołana do oceny gotowości eksploatacyjnej zakładu kąpielowego biorąc pod uwagę miejscowe warunki jak: siłę nurtu, przepływ wody z zimnych źródeł itp. Strefa ta w kierunku prostopadłym do linii brzegu powinna wynosić taką długość (licząc od strefy dla niepływających), jaką średni pływak może przepłynąć w obie strony w normalnych warunkach atmosferycznych.

W zakładach kąpielowych, w których istnieją tu temu warunki, można wydzielić teren dla dzieci przez ogrodzenie powierzchni lustra wody o głębokości do 0,60 m. Frekwencję należy regulować w ten sposób, by na jedno dziecko przypadało co najmniej 1 m² powierzchni lustra wody.

W przypadkach, w których nie ma możliwości wydzielenia terenu wodnego dla dzieci — mogą one korzystać z kąpeli wyłącznie pod opieką i odpowiedzialnością dorosłych.

Głębokość wody przeznaczonej do kąpeli

3. Głębokość wody w granicach oznaczonego obszaru wodnego powinna być codziennie kontrolowana i ustalana drogą sondowania dna w strefie przeznaczonej dla niepływających.

W związku ze zmianami dna kąpieliska następuje ewentualne przesunięcie granic strefy dla niepływających, czasowe wyłączenie pewnych obszarów od użytkowania itp.

Dno obszaru wodnego

4. Dno oznaczonego obszaru wodnego powinno być zwarte, betonowane lub ziarnisto-piaszczyste, oczyszczone z wodorostów, sitownia i innych przeszkód dennych (kamieni, pali itp.). Niedopuszczalnym jest, by dno było grzaskie.

Ograniczenie lub zakaz kąpeli ze względów atmosferycznych

5. W okresie, w którym czynny jest zakład kąpielowy (sezon letni) kąpiel jest dozwolona, jeżeli nie stoją temu na przeszkodzie warunki atmosferyczne, (np. wichury, burze). Przy złych warunkach atmosferycznych kąpiel może być wany, dzwonem lub syreną itp.). Regulamin zakładu ograniczona bądź całkowicie zakazana. Dopuszczalność kąpeli oraz zakaz sygnalizuje się za pomocą kuli wzgl. flagi na maszcie. Kolor biały (kuli względnie flagi), oznacza dopuszczalność kąpeli bez ograniczeń, kolor czerwony — dopuszczalność pod warunkiem wzmoczonej ostrożności, kolor czarny — zakaz kąpeli.

Przekroczenie tego zakazu podlega karze.

Nagłą zmianę warunków kąpeli sygnalizuje się niezależnie od wymienionych znaków barwami — sygnalizacją słuchową (ostrzeżenie radiowe w ośrodkach radiofonizowanych dzwonem lub syreną itp.). Regulamin zakładu kąpielowego powinien określać słuchowy sposób sygnalizacji, np. 3 razy po trzy uderzenia dzwonu oznacza nadjeżdżenie burzy, 4 uderzenia — nieszczęśliwy wypadek, dwa krótkie, trzy długie — przekroczenie strefy itp. Niezastosowanie się do sygnałów zakazujących kąpeli podlega karze.

Zapewnienie natychmiastowej pomocy

6. Dla zapewnienia w nagłych wypadkach natychmiastowej pomocy korzystającym z urządzeń zakładu kąpielowego, zakład powinien posiadać odpowiednią kadrę kwalifikowanych ratowników, sprzęt ratowniczy i pomocniczy oraz punkt sanitarny. Ponadto zakład powinien być w zasadzie radiofonizowany i posiadać wieże obserwacyjne lub podwyższone pomosty dla ratowników.

Ratownicy

7. Ratownicy powinni mieć ukończone z dodatnim wynikiem kursy pływackie oraz kursy z zakresu ratownictwa i udzielania pierwszej pomocy w nagłych wypadkach.

Przydatność ratownika pod względem zdrowotnym ustala lekarz wydziału zdrowia prezydium powiatowej (miejskiej miast stanowiących powiaty) rady narodowej.

Kwalifikacje ratowników i stan ich zdrowia powinny być corocznie sprawdzane. Przyjęcie ratownika do pracy nie może nastąpić bez posiadania i przedstawienia właściwych zaświadczeń ważnych na dany rok.

Przekroczenie tego postanowienia podlega karze.

Liczba ratowników jego uzależniona od warunków lokalnych i jest ustalana dorocznie przez komisję powołaną do oceny gotowości ośrodka do eksploatacji.

Imienny wykaz ratowników ustala kierownictwo w porozumieniu z właściwą Komendą Milicji Obywatelskiej na 4 tygodnie przed zamierzonym otwarciem ośrodka.

Ratownicy powinni — dla odróżnienia od innych osób — używać stroju kąpielowego w kolorze białym (spodenki, koszulki i czepek) z literą R w otoku w kolorze czerwonym umieszczonym na spodenkach po lewej stronie pasa biodrowego, — na koszulce — na piersiach (pośrodku), na czepku — nad czołem. Poza tym ratownik powinien posiadać ochronny płaszcz kąpielowy jednobarwny z emblematem ratownika oraz pelerynę dla ochrony od deszczu.

Sprzęt ratowniczy

8. Niezbędny sprzęt ratowniczy i pomocniczy ośrodka stanowią:

- lekkie łodzie ratunkowe: wiosłowe i motorowe,
- zalegalizowane (na dany rok) koła i pasy ratunkowe, rzutki itp.,
- bosaki,
- nosze polowe,
- nurkowy aparat sportowy,
- słuchowy sygnał alarmowy (dzwon, syrena itp.),
- telefon.

Ilość sprzętu ustala komisja powołana do oceny gotowości zakładu kąpielowego do eksploatacji.

Punkt sanitarny

9. Punkt sanitarny powinien być w pełni wyposażony w urządzenia ambulatoryjne, określone przez właściwy organ Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

Obsługa punktu sanitarnego powinna posiadać przepisaną kwalifikację.

Nienależyte wyposażenie punktu sanitarnego oraz zatrudnienie obsługi bez sprawdzenia kwalifikacji podlega karze.

Niezależnie od wyposażenia punktu sanitarnego każdy ratownik powinien posiadać apteczkę polową.

Urządzenia sanitarne i szatnie

10. Zakład kąpielowy powinien posiadać:

- a) ustępy tak urządzone, aby nieczystości nie zanieczyszczały wody przeznaczonej do kąpeli;
- b) kosze na śmiecie,
- c) spluwaczki wypełnione wodą,
- d) pomieszczenia na sprzęt sanitarny, ratunkowy oraz pomieszczenia dla ratowników,
- e) szatnie.

Zapoznáwanie publiczności z przepisami bezpieczeństwa

11. Kierownik zakładu kąpielowego zobowiązany jest do propagowania na terenie zakładu przestrzegania przepisów bezpieczeństwa, poprzez radiowęzeł względnie przez umieszczenie na tablicach ogłoszeń, aktualnych ostrzeżeń dotyczących temperatury wody, zmian głębokości w dnie obszaru wodnego, nasilenia fal w związku ze zmianami atmosferycznymi itp.,

Poza tym kierownik zakładu kąpielowego prowadzi akcję informacyjną z organizatorami kolonii i kierownikami FWP, mającą na celu zapoznanie korzystających z zakładu z przepisami bezpieczeństwa. Pomocą w ostrzeganiu społeczeństwa i konieczności zachowania przepisów bezpieczeństwa w zakładach kąpielowych jest ogłaszanie aktualnych informacji lokalnych w radiu i prasie.

Wynajmowanie punktów zbiorowego żywienia

12. Na terenie zakładu kąpielowego mogą znajdować się punkty zbiorowego żywienia wynajmowane na podstawie umowy określającej warunki eksploatacji. Punkty te nie mogą jednak prowadzić sprzedaży napojów alkoholowych i w razie stwierdzenia wykroczeń w tym zakresie kierownik zakładu jest uprawniony do natychmiastowego zamknięcia punktu zbiorowego żywienia bez obowiązku odszkodowania najemcy. Warunek ten powinien być w umowie najmu lub dzierżawy wyraźnie określony. Z racji odpowiedzialności za bezpieczeństwo na terenie zakładu kąpielowego kierownik zakładu jest uprawniony do kontroli sprzedaży napojów.

Zabrania się placówkom handlowym, państwowym, społecznym i prywatnym sprzedaży napojów alkoholowych powyżej 4,5 % w objętości 150 ml od brzegów rzek, jezior i kanałów w czasie godzin kąpielowych.

Regulamin porządkowy korzystania z zakładu kąpielowego

13. Zakład powinien corocznie przed przystąpieniem do eksploatacji sezonowej uzyskać zatwierdzenie przez właściwy organ administracji wodnej prezydium powiatowej (miejskiej miast stanowiących powiaty) rady narodowej regulaminu korzystania z urządzeń ośrodka.

W regulaminie należy:

- a) określić czasokres korzystania z zakładu w ciągu dnia, zabronić przebywania na terenie ośrodka poza tym okresem (w porze nocnej),
- b) zakazać wstępu i przebywania na terenie zakładu osobom w stanie nietrzeźwym w godzinach czynnych kąpielska,
- c) objaśnić sposób oznaczenia granic zakładu od strony lądu i lustra wody oraz sposób oznaczenia strefy dla niebezpiecznych, pływających, a w zakładach wynajmujących sprzęt pływający — granice pływania nim,
- d) objaśnić sygnalizację wzrokową i słuchową,
- e) podać kolor i oznaczenie stroju ratownika,
- f) określić sposób korzystania z poszczególnych urządzeń na lądzie i w wodzie i zakazać korzystania z nich w sposób odmienny,
- g) zobowiązać osoby dorosłe, które wprowadziły dzieci do lat 14, do opieki nad nimi,
- h) zobowiązać osoby korzystające z zakładu do podporządkowania się ostrzeżeniom ratowników,
- i) zapewnić ochronę urządzeń budowli hydrotechnicznych, ochronę wydm, roślinności umacniającej wydmy, brzegów wód, dna i obrzeży basenów,

- k) zapewnić przestrzeganie higieny i czystości na terenie zakładu,
- l) zastrzec odpowiedzialność materialną osób korzystających z zakładu za zniszczenie lub uszkodzenie urządzeń ośrodka.
- f) wskazać, że nieprzestrzeganie przepisów zawartych w regulaminie porządkowym zakładu podlega karze aresztu do 1 miesiąca albo karze grzywny na podstawie art. 29 rozporządzenia Prezydenta RP z dnia 11 lipca 1932 r., Prawo o wykroczeniach (Dz. U. Nr 60, poz. 572).

Odpowiedzialność kierownika zakładu kąpielowego

14. Kierownik zakładu kąpielowego jest odpowiedzialny służbowo i sądowo, w szczególności za ewentualnie niebezpieczne wypadki, które nastąpiły z tego powodu, że:

- a) nie oznaczył granic zakładu i poszczególnych stref zgodnie z przepisami instrukcji,
- b) nie zabezpieczył wyposażenia zakładu w sprzęt ratunkowy w stanie gotowości eksploatacyjnej,
- c) nie zabezpieczył kadry ratowników, przydatnych do pełnienia obowiązków,
- d) nie zabezpieczył dyscypliny pracy kadry ratowników,
- e) nie zabezpieczył aparatury sygnalizacyjnej, ostrzegawczej, wzrokowej i słuchowej,
- f) unuchomił ośrodek przed komisyjnym stwierdzeniem gotowości eksploatacyjnej i bez zatwierdzonego regulaminu.

Nadzór nad przestrzeganiem instrukcji

15. Nadzór nad przestrzeganiem przepisów niniejszej instrukcji pełnią:

- a) w zakresie wynikającym z przepisów ustawy wodnej — organa administracji wodnej,
- b) w zakresie przestrzegania przepisów bezpieczeństwa, sanitarnych, porządkowych i budowlanych — właściwe organa administracji państwowej (Milicji Obywatelskiej, Państwowej Inspekcji Sanitarnej), Rejonu Dróg Wodnych, Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej, Kultury Fizycznej, Zdrowia itp.

Organa te mają obowiązek — w razie stwierdzenia wykroczeń wynikających z nieprzestrzegania przepisów instrukcji przez obsługę zakładu kąpielowego jak i korzystających z zakładu — sporządzanie wniosków, o ukaranie do kolegiów karno-administracyjnych lub organów prokuratorskich, jak i wyciągnięcie jak najdalej idących konsekwencji służbowych.

Organa Milicji Obywatelskiej zobowiązane są nadzorować przestrzeganie przepisów o bezpieczeństwie, a w przypadkach stwierdzenia wykroczeń przeciwko tym przepisom uprawnione są do nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatów karnych, zgodnie z zarządzeniem Nr 87 Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 1952 r., w sprawie ustalania wykroczeń, za które organa Milicji Obywatelskiej upoważnione są do nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatu karnego (MP Nr 45, poz. 635) oraz zarządzeniem Nr 77 Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 maja 1959 r. (MP, Nr 43, poz. 135).

W razie potrzeby, zwrócenia się kierownictw, lub obsługi zakładu kąpielowego, organa Milicji Obywatelskiej, obowiązane są udzielić pomocy w celu zapewnienia bezpieczeństwa i porządku.

Zakres stosowania instrukcji

16 Instrukcja niniejsza ma charakter ramowy. Od warunków lokalnych zakładu kąpielowego zależy czy i w jakim stopniu można w poszczególnych przypadkach odstąpić od zasad niniejszej instrukcji. W każdym jednak przypadku w zakresie zastosowania środków bezpieczeństwa w poszczególnych zakładach kąpielowych zdecydować może komisja powołana do oceny gotowości eksploatacyjnej zakładu.

ZAŁĄCZNIK Nr 2
do zarządzenia Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie Nr 17
z dnia 20 maja 1960 r.
w sprawie zakładów kąpielowych i kąpeli na terenie województwa olsztyńskiego.
Rejestr kąpielisk niezorganizowanych

L. p.	Podmiot ubiegający się o pozwolenie	Położenie kąpieliska (powiat, gromada, wieś)	Nazwa wody	Data udzielenia pozwolenia	Sezon na który pozwolenie udzielono
1	2	3	4	5	6

Ceny ogłoszeń: o zgubieniu dokumentów najmniejsze ogłoszenie—10,50 zł (wraz z dokumentem dowodowym), ogłoszenie drobne do 100 wyrazów — 0,90 zł za wyraz, ogłoszenie większe — strona 240 zł, 1/2 strony — 165 zł, 1/4 strony — 90 zł, 1/8 strony — 10 zł. Tabelaryczne i cyfrowe o 50 % drożej. Prenumerata roczna ze skorowidzem 18 zł, półroczna bez skorowidza 10 zł.
 Należność za ogłoszenia i prenumeratę płatną z góry na konto Nr 1015-95-1-97 w Narodowym Banku Polskim I Oddz. Miejski w Olsztynie.
 Cena egzemplarza 3,30

ODBIORCA: